

ЖИРАДКОВ Олексій Іванович (14(27). 02. 1901, с. Телєгіно, нині Пензен. обл., РФ — 30. 04. 1992, Дніпропетровськ) — скульптор. Батько [Ю. Жирадкова](#). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1972). Державні нагороди. Член СХУ (1945). Закін. Всерос. АМ у Ленінграді (нині С.-Петербург, 1936; викл. І. Горюшкін-Сорокопудов). Працював викл. Дніпроп. худож. училища (1936–41, 1946–58). Учасник всесоюз. (від 1933), обл. (від 1939) та респ. (від 1947) мистецьких виставок. Основні галузі — станк. і монум. скульптура. Гол. тенденція у станк. скульптурі — увага до індивідуальності, ретел. пророблення деталей; у монум. пластиці — узагальненість форм, виразність руху, силуету. Роботи зберігаються у Дніпроп. худож. та істор. музеях.

Основні твори

«Партизани» (1933), «Прикордонник», «Іспанська

дружинниця» (обидва – 1936), «Доярка» (1938), «Регулювальниця» (1947), «Художник М. Панін» (1949), «Чабан» (1957), «Пісня» (1964), «Герой Радянського Союзу М. Байда» (1965), «Металурги» (1970, співавт.), «Перша проба» (1974), «Марина» (1975), «Доменщики» (1976); пам'ятники – полеглим під час 2-ї світової війни льотчикам «Крило літака» (Дніпропетровськ, 1967), матросу Железнякову (м. П'ятихатки Дніпроп. обл., 1971; обидва – співавт.).

Рекомендована література

1. Барвінок І. Знайдений скарб: Життєвий і твор. шлях скульптора О. Жирадкова // Герої наших днів: Нариси. 1986;
2. Художники Дніпропетровщини: Альбом. 2004 (обидві – Дніпропетровськ).

[Л. В. Богданова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Жирадков Олексій Іванович / Л. В. Богданова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19211>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).